

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (devintoji kolegija) SPRENDIMAS

2013 m. gruodžio 5 d.*

„Laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė — Reglamentas (EB) Nr. 805/2004 — Neginčytinų reikalavimų Europos vykdomasis raštas — Sąlygos, kurioms esant sprendimas pripažįstamas vykdomuoju raštu — Situacija, kai vykstant ginčui tarp dviejų asmenų, nevykdančių komercinės ar profesinės veiklos, sprendimas buvo priimtas kreditoriaus valstybėje narėje“

Byloje C-508/12

dėl *Landesgericht Salzburg* (Austrija) 2012 m. spalio 31 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2012 m. lapkričio 9 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Walter Vapenik

prieš

Josef Thurner

TEISINGUMO TEISMAS (devintoji kolegija),

kuriį sudaro kolegijos pirmininkas M. Safjan (pranešėjas), teisėjai J. Malenovský ir A. Prechal,

generalinis advokatas P. Cruz Villalón,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- Austrijos vyriausybės, atstovaujamos A. Posch,
- Čekijos vyriausybės, atstovaujamos M. Smolek ir J. Vlácil,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos T. Henze,
- Europos Komisijos, atstovaujamos W. Bogensberger ir A.-M. Rouchaud-Joët,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 805/2004, sukuriančio neginčytinų reikalavimų Europos vykdomąjį raštą (OL L 143, p. 15; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 7 t., p. 38), 6 straipsnio 1 dalies d punkto išaiškinimu.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant W. Vapenik, gyvenančio Zalcburge (Austrija), pareikštą ieškinį dėl to, kad atmestas jo prašymas už akių priimtą sprendimą dėl J. Thurner, gyv. Ostendėje (Belgija), pripažinti Europos vykdomuoju raštu, nes ieškinyš šiam vartotojui pareikštas ne jo gyvenamosios vietos valstybėje narėje.

Teisinis pagrindas

Reglamentas Nr. 805/2004

- 3 Pagal Reglamento Nr. 805/2004 8, 9 ir 20 konstatuojamąsias dalis:
    - „(8) Tamperėje padarytose išvadose Europos Vadovų Taryba nusprendė, kad galimybė vykdyti sprendimą kitoje valstybėje narėje nei toje, kurioje priimtas teismo sprendimas, turėtų būti pagreitinta ir supaprastinta, išsiverčiant be pereinamųjų priemonių, iki vykdymo valstybėje narėje, kurioje turi būti vykdomas sprendimas. Teismo sprendimas, kurį jį priėmęs teismas yra pripažinęs Europos vykdomuoju raštu, vykdant turėtų būti laikomas kaip paskelbtas toje valstybėje narėje, kurioje turi būti vykdomas. <...> Teismo sprendimai ir toliau turėtų būti vykdomi, remiantis nacionalinės teisės aktais.
    - (9) Tokia procedūra turėtų turėti daugiau privalumų palyginti su *exequatur* procedūra, numatyta 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo [(OL L 12, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 42) su pakeitimais, padarytais 2002 m. rugpjūčio 21 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1496/2002 (OL L 225, p. 13), toliau – Reglamentas Nr. 44/2001], nes nebūtinas kitos valstybės narės teisėjo patvirtinimas, reikalaujantis papildomo laiko ir išlaidų.
  - <...>
  - (20) Prašymas suteikti Europos vykdomojo rašto neginčytiniams reikalavimams pažymėjimą kreditoriui turėtų būti neprivalomas; vietoj jo pagal Reglamentą (EB) Nr. 44/2001 ar kitus Bendrijos dokumentus jis gali pasirinkti kitą pripažinimo ir vykdymo sistemą.“
- 4 Šio reglamento 1 straipsnis suformuluotas taip:

„Šio reglamento tikslas – sukurti Europos vykdomąjį raštą neginčytiniams reikalavimams, kad, nustačius minimalius reikalavimus, teismo sprendimai, susitarimai ir autentiški dokumentai galėtų laisvai judėti visose valstybėse narėse, iki pripažinimo ir sprendimo vykdymo neatliekant tarpinių procedūrų valstybėje narėje, kurioje turi būti vykdomas sprendimas.“
  - 5 Šio reglamento 3 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Šis reglamentas taikomas teismo sprendimams, susitarimams ir autentiškiems dokumentams dėl neginčytinų reikalavimų.

Reikalavimas laikomas neginčytinu, jeigu:

- a) skolininkas, pripažinimu ar susitarimu, kurį patvirtino teismas arba kuris buvo sudarytas prieš teismą procesinių veiksmų metu, aiškiai sutiko su juo;
  - b) teismo bylos nagrinėjimo metu, atsižvelgiant į atitinkamus procedūrinius reikalavimus pagal kilmės valstybės narės teisės aktus, skolininkas niekada jam neprieštaravo;
  - c) skolininkas nedalyvavo ar jam nebuvo atstovaujama teismo posėdyje, susijusiame su šiuo reikalavimu po to, kai teismo proceso metu iš pradžių prieštaravo reikalavimui, su sąlyga, kad toks elgesys prilygsta tyliam sutikimui su reikalavimu ar faktui, kreditoriaus pareikštu pagal kilmės valstybės narės teisės aktus;
  - d) skolininkas aiškiai sutiko su juo autentiškame dokumente.“
- 6 To paties reglamento 6 straipsnio „Reikalavimai dokumentui patvirtinti Europos vykdomuoju raštu“ 1 dalyje nustatyta:

„Bet kuriuo metu pateikiant prašymą kilmės teismui, valstybėje narėje priimtas teismo sprendimas dėl neginčytino reikalavimo pripažįstamas Europos vykdomuoju raštu, jeigu:

- a) teismo sprendimas yra vykdytinas kilmės valstybėje narėje;
  - b) teismo sprendimas neprieštarauja jurisdikcijos taisyklėms, kaip nustatyta Reglamento (EB) Nr. 44/2001 II skyriaus 3 ir 6 skirsniuose; ir
  - c) kilmės valstybės narės teismo procedūros atitiko III skyriuje nustatytus reikalavimus, kai reikalavimas yra neginčytinas kaip apibrėžta 3 straipsnio 1 dalies b ar c punktuose;
  - d) teismo sprendimas buvo priimtas valstybėje narėje, kurioje yra skolininko nuolatinė gyvenamoji vieta kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 44/2001 59 straipsnyje, tais atvejais, kai:
    - reikalavimas yra neginčytinas kaip apibrėžta 3 straipsnio 1 dalies b ar c punktuose;
    - jis susijęs su sutartimi, kurią sudarė asmuo, vartotojas, turėdamas tikslą, kuris gali būti laikomas nesusijusiu su jo amatu ar profesija;
    - skolininkas yra vartotojas.“
- 7 Reglamento Nr. 805/2004 III skyriuje apibrėžti minimalūs reikalavimai neginčytinų reikalavimų procedūroms.

Reglamentas Nr. 44/2001

- 8 Pagal Reglamento Nr. 44/2001 13 konstatuojamąją dalį:

„Kalbant apie draudimo, vartotojų ir darbo sutartis, silpnesniąją šalį turėtų ginti palankesnės tokios šalies interesams jurisdikcijos taisyklės nei bendrosios taisyklės.“

9 Reglamento Nr. 44/2001 II skyriaus 4 skirsnyje esančio 15 straipsnio 1 dalis suformuluota taip:

„Bylose dėl sutarties, kurią asmuo, vartotojas, sudaro tokiam tikslui, kuris gali būti laikomas nesusijusiu su jo darbu arba profesija, jurisdikcija nustatoma vadovaujantis šiuo skirsniu <...>, jeigu:

- a) sutartis sudaryta dėl prekių pardavimo išsimokėtinai grąžinamo dalinių įmokų kredito sąlygomis; arba
- b) sutartis sudaryta dėl paskolos, kuri turi būti grąžinta dalimis, arba dėl bet kurios kitos formos kredito, suteikto prekių pardavimui finansuoti; arba
- c) visais kitais atvejais, sutartis buvo sudaryta su šalimi, vykdančia komercinę arba profesinę veiklą valstybėje narėje, kurioje yra vartotojo nuolatinė gyvenamoji vieta, arba kitu būdu tokią veiklą susiejančia su minėta valstybe nare ar keliomis valstybėmis, įskaitant pastarąją, ir jeigu minima sutartis yra priskiriama tokios veiklos sričiai.“

10 Šio reglamento 16 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Vartotojas kitai sutarties šaliai bylą gali iškelti valstybės narės, kurioje yra nuolatinė tos sutarties šalies gyvenamoji ar verslo vieta, teismuose arba vartotojo nuolatinės gyvenamosios vietos teismuose.

2. Bylą vartotojui kita sutarties šalis gali iškelti tik valstybės narės, kurioje yra vartotojo nuolatinė gyvenamoji vieta, teismuose.“

11 Pagal to paties reglamento 35 straipsnio 1 dalį „sprendimas nėra pripažįstamas, jei jis prieštarauja II skyriaus 3, 4 ar 6 skirsniams“.

12 Šio reglamento II skyriaus 3, 4 ar 6 skirsniuose numatytos jurisdikcijos taisyklės atitinkamai bylose, susijusiose su draudimu, vartotojų sutartimis ir išimtinės jurisdikcijos taisyklėmis.

13 Šio reglamento 43 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Bet kuri šalis gali apskųsti nutartį, susijusią su prašymu dėl teismo sprendimo paskelbimo vykdytinu.“

14 Minėto reglamento 45 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Teismas, kuriam pateikiamas 43 arba 44 straipsnyje nurodytas skundas, vykdymo reikalavimą atmeta arba patenkina tik esant vienai iš priežasčių, nustatytų 34 ir 35 straipsniuose. Teismas nutartį priima iš karto.“

Reglamentas (EB) Nr. 593/2008

15 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 593/2008 dėl sutartinėms prievolėms taikytinos teisės (Roma I) (OL L 177, p. 6) 23 ir 24 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„(23) Sutarčių su šalimis, kurios laikomos silpnesnėmis, atveju tos šalys turėtų būti apsaugotos tokių teisės kolizijos taisyklių, kurios šioms šalims yra palankesnės nei bendrosios normos.

(24) Vartojimo sutarčių atveju kolizijos taisyklė turėtų padėti sumažinti ginčų, dažnai dėl nedidelių sumų, išsprendimo išlaidas ir atsižvelgti į nuotolinės prekybos metodų raidą. Siekiant suderinamumo su Reglamentu (EB) Nr. 44/2001, turi būti daroma nuoroda į „susietos veiklos“ sąvoką, kaip vartotoją apsaugančios priemonės taikymo sąlygą, kuri turi būti vienodai aiškinama Reglamente (EB) Nr. 44/2001 ir šiame reglamente <...>“

16 Šio reglamento 6 straipsnio 1 dalis suformuluota taip:

„<...> sutarčiai, sudarytai tarp fizinio asmens, siekiančio tikslų, kurie gali būti laikomi nesusijusiais su jo darbu ar profesine veikla (vartotojas), ir kito asmens, atliekančio savo darbą arba vykdančio profesinę veiklą (profesionalas), taikoma vartotojo įprastos gyvenamosios vietos valstybės teisė, jei profesionalas:

- a) vykdo komercinę ar profesinę veiklą vartotojo įprastos gyvenamosios vietos valstybėje; arba
- b) bet kokiomis priemonėmis kreipia šią veiklą į tą valstybę ar kelias valstybes, tarp kurių yra ta valstybė,

ir ta sutartis patenka į tokios veiklos sritį.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

17 Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad *Bezirksgericht Salzburg* (Austrija) pateiktame ieškinyje W. Vapenik prašė priteisti iš J. Thurner sumokėti 3 158 EUR su palūkanomis ir išlaidomis pagal jų sudarytą paskolos sutartį. W. Vapenik pateikė ieškinį šiam Austrijos teismui, nes šalis susitarė, kad ginčus nagrinės įvykdymo vietos teismas. Nė viena iš šalių sutarties sudarymo momentu ir ieškinio pareiškimo momentu nevykdė komercinės ar profesinės veiklos.

18 Nepaisant to, kad teismo vykdytojas Belgijoje įteikė J. Thurner šaukimą atvykti į teismą, pastarasis neatvyko. Todėl *Bezirksgericht Salzburg* priėmė sprendimą už akių. Šis sprendimas J. Thurner įteiktas paštu; jis nepateikė apeliacinio skundo dėl šio sprendimo, todėl šis tapo galutinis ir vykdytinas.

19 Paskui W. Vapenik pateikė *Bezirksgericht Salzburg* prašymą pripažinti šį sprendimą Europos vykdomuoju raštu pagal Reglamentą Nr. 805/2004. Minėtas teismas šį prašymą atmetė remdamasis šio reglamento 6 straipsnio 1 dalies d punktu ir teigė, kad ieškinys J. Thurner, vartotojui, pareikštas ne jo gyvenamosios vietos valstybėje narėje.

20 W. Vapenik dėl šio sprendimo pateikė apeliacinį skundą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui ir tvirtino, kad Reglamento Nr. 805/2004 6 straipsnio 1 dalies a–c punktuose įtvirtintos Europos vykdomojo rašto išdavimo sąlygos įvykdytos, nes paskolos sutartį sudarė du privatus asmenys. Kadangi šio reglamento 6 straipsnio 1 dalies d punkte numatyta, kad šis raštas išduodamas, be kita ko, kai kita su vartotoju sudarytos sutarties šalis vykdo komercinę ar profesinę veiklą, ši nuostata netaikytina pagrindinei bylai.

21 Šiomis aplinkybėmis *Landesgericht Salzburg* nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:

„Ar <...>Reglamento Nr. 805/2004 6 straipsnio 1 dalies d punktą reikia aiškinti taip, kad ši nuostata apima tik verslininko, kaip kreditoriaus, sutartis su vartotoju, kaip skolininku, ar pakanka to, kad skolininkas yra vartotojas, todėl ši nuostata taikoma ir vartotojo reikalavimams kito vartotojo atžvilgiu?“

Dėl prejudicinio klausimo

22 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės nori sužinoti, ar Reglamento Nr. 805/2004 6 straipsnio 1 dalies d punktą reikia aiškinti taip, kad jis taikomas ir sutartims, kurias sudaro du komercinės ar profesinės veiklos nevykdantys asmenys.

- 23 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką iš vienodo Sąjungos teisės taikymo ir lygybės principo reikalavimų matyti, kad kai Sąjungos teisės nuostatoje aiškiai nedaroma nuoroda į valstybių narių teisę norint nustatyti šios nuostatos prasmę ir apimtį, jos reikšmė visoje Sąjungoje paprastai turi būti aiškinama autonomiškai ir vienodai, atsižvelgiant į nuostatos kontekstą ir nagrinėjamu teisės aktu siekiamą tikslą (žr., be kita ko, 2013 m. birželio 27 d. Sprendimo *Malaysia Dairy Industries*, C-320/12, 25 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 24 Iš Reglamento Nr. 805/2004 6 straipsnio 1 dalies d punkto teksto matyti, kad vartotojas yra asmuo, sudarantis sutartį turėdamas tikslą, kuris gali būti laikomas nesusijusiu su jo amatu ar profesija. Šioje nuostatoje aiškiai nenurodyta, ar siekiant traktuoti kitą sutarties šalį kaip „vartotoją“ svarbu tai, ar vartotojo kontrahentas yra verslininkas, ar ne. Su vartotoju sutartį sudariusio asmens statusas nėra aiškus ir iš kitų šio reglamento nuostatų, todėl, kadangi minėtoje nuostatoje nedaroma nuoroda į valstybių narių teisę, joje vartojamos sąvokos „vartotojas“ prasmę ir apimtį reikia nustatyti atsižvelgiant į nuostatos kontekstą ir Reglamentu Nr. 805/2004 siekiamą tikslą.
- 25 Siekiant užtikrinti tikslų, kurių Europos teisės aktų leidėjas siekia sutarčių su vartotojais srityje, laikymąsi ir Sąjungos teisės darną, šiuo klausimu visų pirma reikia atsižvelgti į kituose Sąjungos teisės aktuose vartojamą sąvoką „vartotojas“. Atsižvelgiant į tai, kad Reglamente Nr. 805/2004 įtvirtintos normos yra papildomos, palyginti su Reglamento Nr. 44/2001 normomis, ypač svarbios pastarojo reglamento nuostatos.
- 26 Visų pirma reikia priminti, kad 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvoje 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais (OL L 95, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 288) nustatyta vartotojų apsaugos sistema pagrįsta idėja, kad vartotojo padėtis yra mažiau palanki nei verslininko tiek dėl galimybių derėtis, tiek dėl informacijos lygio (žr., be kita ko, 2012 m. birželio 14 d. Sprendimo *Banco Español de Crédito*, C-618/10, 39 punktą; 2013 m. kovo 21 d. Sprendimo *RWE Vertrieb*, C-92/11, 41 punktą ir 2013 m. gegužės 30 d. Sprendimo *Asbeek Brusse ir de Man Garabito*, C-488/11, 31 punktą).
- 27 Be to, specialia sistema, kuri nustatyta Reglamento Nr. 44/2001 nuostatose dėl jurisdikcijos vartotojų sudarytų sutarčių atveju, kaip matyti iš šio reglamento 13 konstatuojamosios dalies, siekiama tinkamai apsaugoti vartotoją, laikomą ekonomiškai silpnesne ir mažiau patirties teisės srityje nei jo kontrahentas prekybininkas turinčia sutarties šalimi.
- 28 Tokiomis aplinkybėmis teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad Reglamento Nr. 44/2001 15 straipsnio 1 dalis, kurioje vartojama sąvoka „vartotojas“, taikoma tik galutiniam privačiam vartotojui, nesiverčiančiam komercine ar profesine veikla (šiuo klausimu žr. 2013 m. kovo 14 d. Sprendimo *Česká spořitelna*, C-419/11, 32 punktą).
- 29 Galiausiai, kaip matyti iš Reglamento Nr. 593/2008 23 ir 24 konstatuojamųjų dalių, reikalavimas sudarant sutartis apsaugoti silpnesniąsias šalis, kokiomis laikomi ir vartotojai, taikomas ir nustatant vartojimo sutartims taikytiną teisę. Šio reglamento 6 straipsnio 1 dalyje šiuo klausimu numatyta, kad vartotojo ir profesionalo sudarytai sutarčiai, esant tam tikroms sąlygoms, taikoma vartotojo įprastos gyvenamosios vietos valstybės teisė.
- 30 Šiuose teisės aktuose taip pat pripažįstama būtinybė apsaugoti silpnesniąją sutarties šalį, kai sutartis sudaryta tarp komercinės ar profesinės veiklos nevykdančio asmens ir tokią veiklą vykdančio asmens.
- 31 Atsižvelgiant į minėtose Sąjungos teisės nuostatose nustatytą vartotojų apsaugos tikslą įtvirtinti šalių lygybę vartotojų ir profesionalų sudarytose sutartyse, šių nuostatų taikymo negalima išplėsti ir taikyti jų asmenims, kurių atžvilgiu ši apsauga nepagrįsta.

- 32 Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad specialiosios jurisdikcijos, susijusios su vartotojų sutartimis, taisyklės netaikomos sutartims, kurias sudarė du komercinę ar profesinę veiklą vykdančias asmenys (šiuo klausimu žr. 1993 m. sausio 19 d. Sprendimo *Shearson Lehman Hutton*, C-89/91, Rink. p. I-139, 11 ir 24 punktus).
- 33 Tačiau konstatuotina, kad susiklosčius tokiems sutartiniais santykiams, kokie nagrinėjami pagrindinėje byloje, tarp sutarties šalių taip pat yra pusiausvyra, t. y. abu asmenys nevykdo komercinės ar profesinės veiklos. Todėl šiems santykiams nereikia taikyti apsaugos sistemos, kuri taikoma vartotojams, sudarantiems sutartis su komercinę ar profesinę veiklą vykdančiais asmenimis.
- 34 Tokį aiškinimą patvirtina specialios jurisdikcijos, susijusios su vartotojų sutartimis, taisyklių, įtvirtintų Reglamente Nr. 44/2001 16 straipsnio 1 ir 2 dalyse, struktūra ir sistema; šiose nuostatose numatyta, kad jurisdikciją nagrinėti vartotojo ir jam pačiam pareikštus ieškinius turi vartotojo gyvenamosios vietos teismas. Iš to matyti, kad ši nuostata taikoma tik sutartims, kurių viena iš šalių yra silpnesnė.
- 35 Be to, reikia atsižvelgti į tai, kad Reglamente Nr. 805/2004 įtvirtintos taisyklės yra papildomos, palyginti su Reglamente Nr. 44/2001 normomis dėl sprendimų pripažinimo ir vykdymo.
- 36 Šiuo aspektu pažymėtina, kad nors sprendimo dėl neginčytino reikalavimo pripažinimas Europos vykdомуoju raštu pagal Reglamentą Nr. 805/2004 leidžia netaikyti *exequatur* procedūros, numatytos Reglamente Nr. 44/2001, tokio pripažinimo nebuvimas nereiškia, kad negalima vykdyti tokio sprendimo taikant šiame reglamente numatytą *exequatur* procedūrą.
- 37 Tačiau jei sąvokos „vartotojas“ apibrėžtis Reglamente Nr. 805/2004 būtų platesnė nei Reglamente Nr. 44/2001, tam tikrais atvejais tai galėtų lemti šių dviejų reglamentų taikymo nesuderinamumą. Pirmajame reglamente nustatyta leidžianti nukrypti tvarka gali lemti, kad sprendimas nebus pripažintas vykdомуoju raštu, tačiau jį vis tiek bus galima vykdyti pagal bendrąją tvarką, numatytą Reglamente Nr. 44/2001, nes sąlygos, kurioms esant atsakovas pagal šią tvarką gali ginčyti vykdomojo rašto išdavimą motyvuodamas tuo, kad pažeista vartotojo gyvenamosios vietos valstybės teismų jurisdikcija, nebūtų įvykdytos.
- 38 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad sąvoka „vartotojas“, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 805/2004 6 straipsnio 1 dalies d punktą, reiškia asmenį, kuris, turėdamas tikslą, galimą laikyti nesusijusiu su jo amatu ar profesija, sudaro sutartį su asmeniu, vykdančiu komercinę ar profesinę veiklą.
- 39 Todėl į pateiktą klausimą reikia atsakyti, jog Reglamento Nr. 805/2004 6 straipsnio 1 dalies d punktas aiškintinas taip, kad jis netaikomas sutartims, kurias sudarė du komercinės ar profesinės veiklos nevykdančias asmenys.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 40 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (devintoji kolegija) nusprendžia:

2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 805/2004, sukuriančio neginčytinų reikalavimų Europos vykdomąjį raštą, 6 straipsnio 1 dalies d punktą reikia aiškinti taip, kad jis netaikomas sutartims, kurias sudarė du komercinės ar profesinės veiklos nevykdančias asmenys.

Parašai.